

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 P 047406 24 Gž 2

Novi Travnik, 30.04.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Senada Begović, kao predsjednika vijeća, Mirjane Grubešić i Aide Pezer-Alić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja I. T., iz N. T., zastupan po punomoćniku M. B., odvjetniku iz V., protiv tužene Općine Novi Travnik, zastupana po Općinskom Pravobranilaštvu Travnik, radi naknade štete, vrijednost spora 15.000,00 KM, odlučujući po žalbi tužene izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 047406 23 P 3 od 13.09.2023. godine, koja je dopunjena dopunskom presudom broj: 51 0 P 047406 23 P 3 od 16.01.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 30.04.2024. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalbe tužene se uvažavaju i preinačava presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 047406 23 P 3 od 13.09.2023. godine koja je dopunjena dopunskom presudom broj: 51 0 P 047406 23 P 3 od 16.01.2024. godine, te sudi:

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

“Tužena je dužna tužitelju isplatiti iznos od 40.071,20 KM sa zakonskom zateznom kamatom i to:

na iznos od 3.082,40 KM počevši od 01.01.2011. godine pa do isplate,
na iznos od 3.082,40 KM počevši od 01.01.2012. godine pa do isplate,
na iznos od 3.082,40 KM počevši od 01.01.2013. godine pa do isplate,
na iznos od 3.082,40 KM počevši od 01.01.2014. godine pa do isplate,
na iznos od 3.082,40 KM počevši od 01.01.2015. godine pa do isplate,
na iznos od 3.082,40 KM počevši od 01.01.2016. godine pa do isplate,
na iznos od 3.082,40 KM počevši od 01.01.2017. godine pa do isplate,
na iznos od 3.082,40 KM počevši od 01.01.2018. godine pa do isplate,
na iznos od 3.082,40 KM počevši od 01.01.2019. godine pa do isplate,
na iznos od 3.082,40 KM počevši od 01.01.2020. godine pa do isplate,
na iznos od 3.082,40 KM počevši od 01.01.2021. godine pa do isplate,
na iznos od 3.082,40 KM počevši od 01.01.2022. godine pa do isplate,
na iznos od 3.082,40 KM počevši od 01.01.2023. godine pa do isplate,

kao i naknaditi troškove postupka u iznosu od 7.086,64 KM, sve u roku od 30 dana od dana prijema pismenog otpavka presude“.

Obvezuje se tužitelj da tuženoj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.240,00 KM u roku od 30 dana po prijemu presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.440,00 KM se odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Protiv navedene presude i dopunske presude žalbe je pravovremeno izjavila tužena zbog bitne povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i nepostupanje po uputama drugostupanjskog suda po rješenju od 03.11.2022. godine, s prijedlogom da se pobijana presuda sa dopunskom presudom preinači i tužitelj u cijelosti odbije sa tužbenim zahtjevom kao neosnovanim, uz dosudu troškova postupka tuženoj. U žalbama ističe da u ponovljenom postupku prvostupanjski sud nije postupio po uputama iz rješenja Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 51 0 P 047406 22 GŽ od 03.11.2022. godine u kojem je ukazano da prvostupanjski sud nije dao ocjenu dokaza koje je predložila tužena strana, a koji propust je zastupljen i u pobijanoj presudi i dopunskoj presudi, da sud i u ponovljenom postupku čini iste propuste i pogreške, te da postupak traje neprimjereno dugo, da presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati jer izreka presude protivrječi razlozima presude, da sud ponavlja iskaze punomoćnika tužitelja i zastupnika tužene sa ranijih ročišta, da su u nekim dijelovima ti ponovljeni iskazi izgubili svaki smisao (npr. na 4. stranici presude drugi pasus, bez potrebe se ponavlja iskaz punomoćnika tužitelja da predmet nije okončan u upravnom sporu, iako u kasnijoj fazi postupka 2016. godine nakon 4 godine tužitelj sudu dostavlja presudu Kantonalnog suda Novi Travnik broj: 06 0 U 004272 11 U od 09.05.2012. godine. Tužena pobija presudu zbog pogrešnog pristupa i pogrešne ocjene dokaznog materijala, jer dokaze koje je tužena predložila nisu ni pomenuti, a kamo li da je sud sadržaju tih dokaza dao ocjenu, što predstavlja povredu odredaba parničnog postupka, ista je u suprotnosti sa sadržajem provedenih materijalnih dokaza, odnosno izostala je pravilna ocjena svih provedenih dokaza u smislu člana 7. i 8. ZPP-a. Pobijana presuda ne daje odgovor zašto je sud donio ovakvu odluku, jer su razlozi nejasni i protivriječni, a izreka presude kojom je tužena obvezna naknaditi štetu protivna provedenim relevantnim dokazima iz kojih takav zaključak ne proizilazi. Potpuno je pogrešan zaključak suda koje će odlučne činjenice i dokaze uzeti kao dokazane i na kojima će zasnovati svoju odluku. Tako u odlučivanju o osnovanosti tužbenog zahtjeva sud pogrešno izvodi zaključak iz akata upravnog rješavanja predmeta, ukidanja rješenja o osnivanju i vođenju obrtničke radnje SUR Ćumurana „Veselica”, vl. I. T., te svoj zaključak zasniva isključivo na tim sporednim dokazima. Naime, u odlučivanju sud se veže za upravne akte o osnivanju radnje, koji nisu sporni, umjesto da postojanje predmetne ćumurane-žežnice kao građevine, veže za propise koji regulišu prostorno uređenje, obzirom da je dokazano i nije sporno da se obavljanje registrovane djelatnosti veže za čvrsti objekat koji mora posjedovati sve potrebne dozvole za rad, odobrenje za gradnju shodno članu 61. stav 3. Zakona o prostornom uređenju SBK i primjenom odredaba člana 62. i 65. Zakona o građenju SBK, što je bilo predmetom inspekcijskog nadzora iz oblasti građenja, koje je rezultiralo obvezu rušenja predmetnog objekta. O ovim radnjama, odnosno nepravilnostima i propustima graditelja (tužitelja) jasno je istaknuto u obrazloženju presude Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 06 0 U 004272 11 U od 09.05.2012.godine, koja je prodložena kao dokaz od strane tužene, ali suštinski sud njen sadržaj nije cijenio niti joj je dao značaj prilikom odlučivanja. Navedena presuda jasno upućuje da su službe tužene u upravnom rješavanju postupale pravilno i

zakonito, bez štete za tužitelja, a tužitelj je svojim propustima, bez urbanističke, građevinske, upotrebne i okolišne dozvole obavljao radnje iz registrovane obrtničke djelatnosti, protivno zakonima koji reguliraju oblast građenja. Neko fizičko lice može imati registrovan obrt, izdejsstvovati rješenje o registraciji obrta, ali ako je njegov rad vezan za specijalni objekat u kome se odvija ta obrtnička djelatnost, nužno je da posjeduje sve potrebne dozvole za rad takvog objekta iz oblasti građenja, u protivnom njegov rad je nezakonit i podliježe sankcijama- uklanjanju tog objekta. Znači, tužitelj je obavljao registrovanu obrtničku djelatnost u objektu koji nije legalno sagrađen, slijedom čega je njegov rad nezakonit, jer obavljanje djelatnosti izrade drvenog uglja u ćumurinama-žežnicama, vezan je za legalnost objekta-ćumurane, što je logično. Pobijana presuda je zanemarila nelegalnost rada tužitelja u pogledu građenja objekta u kome on obavlja svoju samostalnu djelatnost proizvodnje drvenog uglja, ćumurane. Presudom koja je donesena u upravnom sporu koji je tužitelj pokrenuo protiv osporenih akata drugostupanjskog upravnog organa broj: 03-23-77/201 1 od 06.09.2011. godine i prvostupanjskog rješenja broj: 02-23-6-1593/11 od 01 .08.2011. godine je riješeno pitanje da li su organi tužene postupali zakonito kada su izdali nalog tužitelju za rušenje ćumurane-žežnice kao bespravno sagrađenog objekta rješenjem od 01.08.2011. godine jer su pravilno primijenjene odredbe člana 29.,30., 65. stav 1. u vezi sa članom 2. Zakona o građenju SBK. Zbog toga je pobijana presuda sa nedostacima, jer je izostao cjelovit pristup i povezanost svih relevantnih činjenica koje su dokazane u toku postupka, te sa nizom pogrešnih zaključaka koji su rezultirali pogrešnom odlukom o osnovanosti tužbenog zahtjeva. Sud nije odgovorio na pitanje na osnovu čega je upravne postupke tužene i ponašanje tužene okarakterisao kao protupravne i nezakonite radnje, koje su prouzrokovale štetu tužitelju, a suprotno sadržaju presude u upravnom sporu broj: 06 0 U 004272 11 U od 09.05.2012. godine čiji zaključci su u suprotnosti sa pobijanom presudom, te je bez jasnog dokaza tuženoj stavio na teret odgovornost za štetu koju potražuje tužitelj. Pobijanom presudom sud je propustio zauzeti stav u pogledu odlučne činjenice o nelegalnosti tužiteljevog objekta-ćumurane u kojem objektu je obavljao svoju djelatnost, kao i utvrditi činjenicu da je u spornom periodu predmetna ćumurana bila aktivna. U pobijanoj presudi sud težište dokaza stavlja na rješenje o odobrenju djelatnosti iz 2005. godine te zauzima stav da pitanje bespravne gradnje tužitelja nije pitanje ovog postupka, što je apsurd, ako se ima u vidu da je registrovana djelatnost vezana za čvrsti objekat, ćumuranu-žežnicu koji mora imati odobrenje za gradnju, a što je tužitelj propustio izdejsstvovati. U pogledu dosuđene visine štete, sud je na nepravilan način i bez ikakvog pravnog osnova dosudio štetu u visini od 40.071,20 KM sa zateznom kamatom kako je u izreci pobijane presude navedeno. Visina dosuđene štete-izmakle koristi nije dokazana, posebno što je prvobitnim tužbenim navodima tužitelj postavio zahtjev za izmaklu dobit za period od 02.11.2009. do 31.03.2011. godine u kome je obavljao registrovanu djelatnost, a vrijednost spora opredijelio na 15.000,00 KM, što se vidi iz izvještaja građevinskog inspektora od 31.05.2010. godine i snimljenih fotografija sa lica mjesta u kojem se konstatira da su ćumurane bile u funkciji, što je drugostupanjski sud naložio da se provede u ponovnom postupku. Tužena je iznijela primjedbe na nalaz vještaka finansijske struke, koji sud nije obrazložio, a kako ne postoji valjan pravni osnov tužbenog zahtjeva, smatra da ne postoje uvjeti koji proizilaze iz člana 154. i 155. ZOO-a. Radi ujednačavanja sudske prakse i podrške pravnoj sigurnosti u odlučivanju, tužena naglašava da je u identičnom predmetu koji je zaveden pod poslovnim brojem prvostupanjskog suda 51 0 P 059554 12 P donesena presuda kojom se tužbeni zahtjev tužitelja odbija u cijelosti.

U odgovoru na žalbu tužitelj je osporio žalbene navode tužene i predložio da se žalba odbije uz naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.440,00 KM.

Nakon što je ispitao presudu prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu u granicama razloga iz žalbe, kao i po službenoj dužnosti sukladno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku („Sl. novine Federacije BiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Konačno opredijeljenim tužbenim zahtjevom na glavnoj raspravi od 24.05.2023. godine u ponovljenom postupku po rješenju ovog suda broj: 51 0 P 047406 22 Gž od 03.11.2022. godine, tužitelj traži da mu tužena Općina Novi Travnik naknadi štetu koja se ogleda u izgubljenoj dobiti koju bi ostvario iz odobrenog obrta - radom ćumuranežežnice za period od 01.01.2011. do 01.01.2022. godine u ukupnom iznosu od 40.071,20 KM sa približe označenim zakonskim zateznim kamatama, kao i zakonskim zateznim kamata na iznos od 3.082,40 KM počev od 01.01.2023. godine do isplate, te troškovima parničnog postupka. Pobijanom presudom koja je dopunjena dopunskom presudom usvojen je u cijelosti konačno opredijeljeni tužbeni zahtjev tužitelja. U razlozima za takvu odluku prvostupanjski sud je naveo da je iz provedenih materijalnih dokaza jasno da je tužitelj imao odobrenje za vršenje svoje djelatnosti i na taj način je zakonito obavljao svoju djelatnost, da je na snazi rješenje Federalnog ministarstva razvoja, poduzetništva i obrta broj: UP-II-08-05-9 od 25.03.2010. godine kojim je poništeno rješenje Službe za financije, gospodarstvo i razvitak Općine Novi Travnik broj: 02-21-2-1021-5/09 od 21.10.2009. godine, da ne postoji više rješenje o ukidanju rješenja o osnivanju i vođenju samostalne obrtničke radnje SUR Ćumurana „Veselica“, vl. I. T., te da je na snazi rješenje Službe za gospodarstvo, privredu, financije i obnovu Općine Novi Travnik broj 02-21-2-1021/05 od 13.05.2005. godine kojim se odobrava osnivanje i vođenje samostalne obrtničke radnje I. T. U ovoj pravnoj stvari prema ocjeni prvostupanjskog suda odlučne činjenice jesu da je tužitelj imao odobrenje od nadležnih organa i njegova djelatnost je bila registrovana, da je u obavljanju svoje djelatnosti ispoštovao zakonsku proceduru koju je od njega tražila tužena, da je imao i uvjerenje o poreznoj registraciji kojom je potvrdio zakonitost svog objekta po pravilima koja su bila na snazi prilikom izdavanja odobrenja, te da se djelatnost tužitelja ne može dovoditi u vezu sa problemom bespravne sječe šume i ostalih ćumurana, a da je tužena Općina Novi Travnik svojom radnjom spriječila tužitelja u obavljanju njegove djelatnosti i na taj način mu prouzrokovala štetu.

Iz stanja spisa predmeta i provedenih materijalnih dokaza proizilazi slijedeće: rješenjem Službe za gospodarstvo, privredu, financije i obnovu Općine Novi Travnik broj: 02-21-2-1021/05 od 13.05.2005. godine odobreno je tužitelju osnivanje i vođenje samostalne obrtničke radnje SUR Ćumurana „Veselinica“, vl. I. T., koje rješenje je ukinuto rješenjem Službe za financije, gospodarstvo i razvitak Općine Novi Travnik broj: 02-21-2-1021-5/09 od 21.10.2009. godine, a navedeno rješenje poništeno rješenjem Federalnog ministarstva razvoja, poduzetništva i obrta broj: UP-2-08-05-09 od 25.03.2010. godine i održano na snazi rješenje tužene kojim je odobreno osnivanje

i vođenje predmetne samostalne obrtničke radnje od 13.05.2005. godine. Rješenjem Građevinskog inspektora Općine Novi Travnik broj: 02-23-6-489-3/2010 od 31.05.2010. godine naloženo je tužitelju da ukloni dva objekta ćumurane-žežnice i dovede lokaciju u prvobitno stanje (iz razloga što tužitelj kao investitor i vlasnik ćumurane nije pribavio urbanističku suglasnost i odobrenje za građenje), koje rješenje je poništeno rješenjem Ministarstva prostornog uređenja, obnove i povratka SBK broj: 03-23-60 od 29.12.2010. godine, te je ponovo ostavljeno na snazi prvobitno prvostupanjsko rješenje. U daljem postupku vršenja inspekcijskog nadzora rješenjem Građevinskog inspektora Općine Novi Travnik broj: 02-23-6-1593/11 od 01.08.2011. godine ponovno je naloženo tužitelju da ukloni zidani objekat, ćumuranu-žežnicu koja je izgrađena bez potrebne dokumentacije za građenje, protiv kojeg rješenja je tužitelj izjavio žalbu, koja žalba je odbijena rješenjem Kantonalnog građevinskog inspektora broj: 03-23-77/11 od 06.09.2011. godine. Presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 06 0 U 004272 11 U od 09.05.2012. godine odbijena je kao neutemeljena tužba tužitelja kojom je tražio poništenje konačnog rješenja drugostupanjskog organa-Kantonalnog građevinskog inspektora broj: 03-23-77/11 od 06.09.2011. godine.

Naime, u konkretnom slučaju, obzirom na sadržaj tužbe, provedene dokaze i konačno opredijeljeni tužbeni zahtjev, radilo bi se o šteti koja je prouzrokovana tužitelju nepravilnim i nezakonitim radom odnosno propuštanjem organa uprave tužene Općine Novi Travnik, kao pravnom osnovu iz odredbe člana 172. Zakona o obligacionim odnosima, za koju štetu bi tužena odgovarala po principu objektivne odgovornosti. Stoga se postojanje štete i odgovornosti tužene Općine Novi Travnik u ponovnom postupku trebalo sagledavati i cijenu u svjetlu navedene zakonske odredbe, kako je to ukazano prvostupanjskom sudu u ukidnom rješenju ovog suda broj: 51 0 P 047406 22 GŽ od 03.11.2022. godine.

Imajući u vidu naprijed izloženo stanje spisa predmeta i sadržaj provedenih materijalnih dokaza, može se zaključiti da nema nezakonitosti niti nepravilnosti u radu organa uprave tužene Općine Novi Travnik u postupku izdavanja odobrenja o osnivanju i vođenju samostalne obrtničke radnje SUR Ćumurana "Veselinica", kao ni u postupku inspekcijskog nadzora u oblasti građenja koji je okončan donošenjem pravomoćnog i izvršnog rješenja kojim je naloženo tužitelju kao vlasniku da ukloni zidani objekat - ćumurane-žežnice, koji je izgrađen bez potrebne dokumentacije (urbanističke suglasnosti, građevinske, upotrebne i okolišne dozvole), a koje nezakonitosti i nepravilnosti bi mogle imale za posljedicu prouzrokovanje štete tužitelju u vidu izgubljene dobiti koju bi ostvario iz odobrenog obrta - radom ćumurana-žežnica u utuženom periodu (01.01.2011. do 01.01.2023. godine). Naime, zakonitost konačnog rješenja nadležnog inspekcijskog organa kojim je naloženo tužitelju uklanjanje ćumurana-žežnica, bila je predmetom preispitivanja po tužbi tužitelja u upravnom sporu koji je okončan presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 06 0 U 004272 11 U od 09.05.2012. godine kojom je odbijena tužba tužitelja kao neosnovana. Donošenjem navedene sudske presude postalo je pravomoćno konačno rješenje nadležnog inspekcijskog organa o uklanjanju ćumurana-žežnica, a istovremeno je prestalo pravno dejstvo rješenja Službe za gospodarstvo, privredu, financije i obnovu Općine Novi Travnik broj: 02-21-2-1021/05 od 13.05.2005. godine

kojim je tužitelju odobreno osnivanje i vođenje samostalne obrtničke radnje SUR Ćumurana "Veselinica". Prema tvrdnjama i navodima tužene Općine Novi Travnik, koje nisu osporene od strane tužitelja, predmetne ćumurane-žežnice nisu bile uklonjene za vrijeme trajanja postupaka koji su se vodili pred organima uprave, a u spisu predmeta nema podataka o uklanjanju ćumurana-žežnica nakon što je konačno rješenje nadležnog inspeksijskog organa postalo pravomoćno i izvršno. Prema tomu, kod ovakvog stanja stvari, žalbom tužene Općine Novi Travnik se opravdano ukazuje da tužitelj za vrijeme trajanja upravnih postupaka, pa i vođenja upravnog spora pred nadležnim sudom, nije bio onemogućen od strane organa uprave tužene Općine Novi Travnik da cijelo to vrijeme nesmetano obavlja obrtničku djelatnost i da ostvaruje dobit iz obrta, što znači da nema ni protupravnosti u radu i postupanju organa uprave tužene koja bi im se mogla staviti na teret, pa samim time nema ni odgovornosti tužene Općine Novi Travnik u smislu odredbe člana 172. Zakona o obligacionim odnosima, za eventualnu štetu zbog neostvarene dobiti iz obrta tužitelja. Stoga je nepravilno stajalište prvostupanjskog suda da je tužena Općina Novi Travnik svojom radnjom spriječila tužitelja u obavljanju njegove djelatnosti i na taj način mu prouzrokovala štetu.

Slijedom izloženog, ovaj sud je uvažavanjem žalbe tužene Općina Novi Travnik preinačio pobijanu presudu i odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja primjenom odredbe člana 229. stav 1. točka 4. Zakona o parničnom postupku.

Kako je prvostupanjska presuda preinačena, ovaj sud je temeljem odredbe člana 397. stav 2. Zakona o parničnom postupku odlučio o cjelokupnim troškovima postupka i tuženoj koja je u cijelosti uspjela u parnici, prema opredijeljenom zahtjevu primjenom odredbe člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku dosudio troškove postupka u iznosu od 3.240,00 KM. Troškovi tužene se odnose na odgovor na tužbu, pristup na pripremno ročište od 03.11.2011. godine i na glavnu raspravu od 20.11.2011. godine u iznosima po 360,00 KM, na pripremno ročište od 15.03.2022. godine, na glavnu raspravu od 14.04.2022. godine i na glavnu raspravu u ponovnom postupku od 24.05.2023. godine u iznosima od po 720,00 KM, što ukupno iznosi 3.240,00 KM.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.440,00 KM je odbijen kao neosnovan, jer ova radnja nije bila potrebna za vođenje postupka.

Predsjednik vijeća
Senad Begović

Novi Travnik, 09.05.2024. godine
Ev: 07.06.2024. godine

